

ใบไม้ผลิที่ปูซาน

■ สุนันทา โสรจจ์

ปูซาน เมืองใหญ่อันดับสองของเกาหลีใต้

ตัวเมืองตั้งอยู่ระหว่างภูเขากับทะเล มีพื้นที่ 750 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 4 ล้านเศษ

1. ...เริ่มต้นเมื่อใบไม้ผลิ

ผู้เขียนมีโอกาสมาทำงานและใช้ชีวิตอยู่ที่เมืองปูซาน ประเทศเกาหลีใต้ ตลอดปี 2000 ที่ผ่านมา โดยเริ่มต้นเมื่อฤดูใบไม้ผลิอันสวยงามได้ไปเที่ยวมากมายหลายแห่ง ได้สัมผัสบรรยากาศครบทั้ง 4 ฤดูกาล ได้พบปะ รู้จัก และคุ้นเคยกับกับผู้คนและสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็สภาพความเป็นอยู่ ภูมิประเทศ อากาศอาหาร แหล่งท่องเที่ยวและวัฒนธรรม ประเพณี จึงมีความเห็นสรุปโดยไม่ลังเลว่า เกาหลีสามารถนำความเก่าแก่ที่มีคุณค่าทางทางศิลปวัฒนธรรมมาผสมผสานกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้อย่างเหมาะสมกลมกลืน นี้แหละคือเสน่ห์ของเกาหลี

ผู้เขียนมาทำงานที่มหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศโดยได้รับเชิญให้มาสอนภาษาไทยแก่นักศึกษาที่เลือกเรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอก มีสัญญาสอน 1 ปี มหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งที่สองในเกาหลีที่เปิดสอนภาษาไทยมาตั้งแต่แรกเปิดเมื่อ ค.ศ. 1982 นักศึกษาที่จบจากแผนกภาษาไทยที่นี่สามารถใช้ภาษาไทยได้ดีหลายคนได้งานทำที่บริษัทของเกาหลีในประเทศไทย อาชีพที่ทำก็มี ล่าม มัคคุเทศก์ พนักงานบริษัท งานในโรงงานอุตสาหกรรม เจ้าหน้าที่สถานทูตเกาหลีในประเทศไทย เป็นต้น บางคนสอบเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยก็มีเช่นที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผู้เขียนสอนอยู่

ผู้เขียนและอาจารย์ชาวต่างประเทศของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศมีอาจารย์ชาวต่างประเทศทั้งจากยุโรป อเมริกา อาหรับ และเอเชียได้รับเชิญให้มาสอนภาษา มีอพาร์ทเมนท์ให้พัก มีรถรับส่งมาทำงาน มีอุปกรณ์ทันสมัยให้ใช้ครบครัน ทั้งห้องเรียน ห้องพัก และห้องสมุด สามารถรับข่าวสาร ค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตได้ทั่วโลก สะดวกแก่การทำเอกสารการสอน การส่งอี-เมลติดต่องานต่างๆ ทั้งในประเทศและ

ต่างประเทศตลอดจนหาข่าวสารและความบันเทิงทุกรูปแบบจากอินเทอร์เน็ต

การทำงานของอาจารย์ที่นี่ ไม่มีการลงเวลาทำงาน การแต่งกาย แต่งตามสบาย อาจารย์หญิงใส่กางเกงมาทำงานได้ ชั่วโมงสอนอย่างต่ำ 12 ชม.ต่อสัปดาห์ ถ้าสอนเกินก็เบิกค่าสอนได้ก่อนสอน 1 สัปดาห์ อาจารย์ต้องส่งโครงการสอน (Course Syllabus) ทุกคน

นักศึกษามหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ

นักศึกษาของที่นี่ไม่มีเครื่องแบบ จึงแต่งตัวตามสบายให้เหมาะแก่อากาศแต่ละฤดูกาล ส่วนใหญ่แต่งตัวทันสมัยตามแฟชั่น สีมืดทั้งชายหญิงจะนิยมย้อมเป็นสีทอง น้ำตาล แดง เหลือง หรือ ขาว หรือ สลับหลายสีก็มี ทุกคนใช้โทรศัพท์มือถือ บางคนขับรถมาเรียน นักศึกษาที่ผู้เขียนสอนเป็นชั้นปีที่ 2, 3, 4

แผนกภาษาไทย ทุกคนน่ารัก รู้จักไหว้ ทักทาย สวัสดี อาจารย์ มีน้ำใจช่วยเหลือดูแลอาจารย์ มาเยี่ยมที่บ้าน ซื้อขนม ผลไม้มาฝาก มาช่วยทำงานบ้าน พาไปซื้อของพาไปเที่ยว ทุกคนอยากพูดภาษาไทยกับอาจารย์อยากพูดไทยเก่งๆ อยากไปเที่ยวและทำงานที่ประเทศไทยทุกคน

กิจกรรมนักศึกษา พิธีรับน้องใหม่ ที่เมืองหลวงเก่า “เคียงจู”

กิจกรรมรับน้องใหม่ของนักศึกษาที่นี่ จัดได้คือน่าชื่นชม รุ่นพี่พาน้องใหม่ปี 1 ไปเมืองเคียงจู ซึ่งเป็นเมืองหลวงเก่าที่มีโบราณสถาน โบราณวัตถุล้ำค่าเช่นเดียวกับสุโขทัยและอยุธยาของไทย กิจกรรมที่ทำก็มี แข่งกันทำอาหาร ปีนเขา และขี่จักรยานรอบทะเลสาบโพมุน ผู้เขียนได้ร่วมกิจกรรมด้วย รู้สึกเหน็ดเหนื่อยมากแต่ก็สนุกที่ได้ออกกำลังกายจนเหงื่อออกท่วมกลางอากาศที่หนาวเย็น นอกจากนี้ผู้เขียนยังมีโอกาสไปเที่ยววัดพุทธกุกซาที่มีสถาปัตยกรรมงดงาม มีสะพานหินและเจดีย์หินที่มีชื่อเสียง

ตลอดจนได้ไปไหว้พระพุทธรูปหินแกรนิตที่ถ้ำช็อกกูรัมซึ่งอยู่บนเขาโกฮัมชันห่างจากวัดพุทธกุกซาไป 9 กิโลเมตร ตลอดเส้นทางก่อนไปถึงถ้ำ ต้องขึ้นรถวนเวียนริมหน้าผาที่แวดล้อมด้วยธรรมชาติร่มรื่นงดงาม ทั้งวัดพุทธกุกซาและพระพุทธรูปหินที่ถ้ำช็อกกูรัม องค์การยูเนสโกขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกลำดับที่ 24 ซึ่งชาวเกาหลีภูมิใจมาก มีประชาชน นักเรียน นักศึกษาจากสถานศึกษาต่างๆ มาเยี่ยมชมทำความรู้จักมรดกโลกชิ้นนี้เนื่องแน่นแทบทุกวัน

เจดีย์หินทาบอลับที่มีชื่อเสียงในวัดพุทธกฐา, เคียงจู่

ในช่วงต้นถึงกลางเมษายนจึงเริ่มเห็นเป็นฤดูใบไม้ผลิจริงๆ ดอกไม้นานาพรรณจะพร้อมใจกันผลิบานสะพรั่งไปทั่วทั้งท้องทุ่ง ป่าเขา อุทยาน และตามถนนหนทางในตัวเมืองต่างๆ ดอกไม้ที่เป็นจุดเด่นยามนี้คือดอกบอดกต (เซอร์รี่หรือซากุระ) สีชมพูจะบานไล่เป็นแถวเป็นแนวสลับกับดอกเกนาลีสีเหลืองสดซึ่งดอกเล็กๆ เป็นพุ่มคล้ายดอกเข็ม ทั้งดอกบอดกตและเกนาลี เมื่อดอกบานจะเห็นแต่ดอกเต็มต้นไม่มีใบเหลืออยู่เลย จึงเห็นแต่ดอกเป็นพุ่มใหญ่เรียงรายสลับกันไปอย่างสวยงามตื่นตา บางเมืองเช่น ซินแฮจะจัดเทศกาลรื่นเริงต้อนรับฤดูกาลที่งดงามนี้ถึงสิบสองวัน ถนนทุกสายทั่วเมืองจะมีดอกบอดกตสะพรั่งบานสดชื่นสวยงามตระการตา ยิ่งนักที่ปูซานก็เช่นกัน แถบย่านนัมซอนด์งที่ผู้เขียนพักอยู่เป็นแดนแห่งดอก

บอดกต สองฝั่งฟากถนนจะมีดอกบอดกตบานสะพรั่งโค้งงอทั้งดงาม ผู้คนมาเดินเที่ยวเล่นชมความงามและถ่ายรูปไว้เป็นที่ระลึกมากมาย ผู้เขียนชื่นชมฤดูนี้เป็นพิเศษช่วงนี้ได้ออกตระเวนเที่ยวไปหลายแห่ง เช่น ชายทะเลชงจอง และวัดยงกุงซา ตะวันออกซึ่งอยู่ริมหน้าผาดัดทะเล สองข้างทางที่ผ่านไปก็งดงามสะพรั่งไปด้วยดอกบอดกตและเกนาลีทั่วป่าเขา มีผู้ขับรถมาชมทัศนียภาพที่งดงามนี้มากมาย คู่บ่าวสาวหลายคู่มาถ่ายรูปท่ามกลางดงดอกไม้ เพื่อเป็นสัญลักษณ์ว่าชีวิตคู่เริ่มผลิบานสดใสเหมือนธรรมชาติยามนี้ แต่น่าเสียดายที่ว่า ดอกบอดกตจะบานสวยงามอยู่เพียง 15 - 20 วันเท่านั้น แล้วก็ค่อยๆ ร่วงโรยไปสิ้นเพื่อผลัดใบไปไม้ผลิขึ้นมาแทนที่ในเดือนพฤษภาคมต่อไป

ดอกบอดกุด (ชากูระ) บานสะพรั่งช่วงต้นเมษายน ย่านนัมซอนดง, ปูซาน

2. ...กลางปีเที่ยวหน้าร้อน

ช่วงมิถุนายน - สิงหาคม ที่เกาหลีเป็นฤดูร้อน มิถุนายนยังไม่ร้อนเท่าไรเป็นช่วงที่นักศึกษาสอบปลายภาค พอสอบเสร็จก็ปิดเทอมฤดูร้อนสองเดือนคือกรกฎาคม - สิงหาคม อากาศจะทวีความร้อนขึ้นเรื่อยๆ จนถึงเดือนสิงหาคมจะร้อนที่สุด อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ในระหว่าง 30 - 35 องศาเซลเซียส ผู้เขียนคาดไม่ถึงว่า อากาศที่เกาหลีจะร้อนอบอ้าวขนาดนี้ เครื่องทำความเย็นหรือพัดลมก็มีเพียงบางห้องบางอาคารเท่านั้น ที่บ้านของผู้เขียนก็ไม่มีพัดลมหรือเครื่องปรับอากาศเลยทำให้คิดถึงเมืองไทยมาก เพราะที่ทำงานและที่บ้านมีเครื่องปรับอากาศเย็นสบายจึงไม่รู้สึกทรมานเหมือนอยู่ที่นี่ ดังนั้นจึงหาทางออกนอกบ้านไปเที่ยวชายทะเล แม่น้ำ อุทยาน และวัดที่อยู่ตามภูเขาเพราะร่มรื่นเย็นสบายและมีที่เล่นน้ำ หรือกางกระโจมพักผ่อนกัน

แหล่งพักผ่อนตากอากาศหน้าร้อนที่ชาวเกาหลีและนักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมชมชื่นมากก็คือ ชายทะเลที่มีหาดทรายกว้างขวางและทิวทัศน์สวยงาม

ปูซานเป็นเมืองชายทะเลที่มีชายหาดมีชื่อเสียงหลายแห่ง เช่น หาดแฮอุนแด หาดกวางอันลี หาดซงจอง เป็นต้น

หาดแฮอุนแดเป็นหาดที่มีชื่อเสียงหนึ่งในแปด ทิวทัศน์ที่งดงามที่สุดของเกาหลี อยู่ห่างจากตัวเมืองสิบสี่กิโลเมตร หาดยาวสองกิโลเมตร กว้าง 35 - 50 เมตร เหมาะสำหรับมาพักผ่อน ตากอากาศ อาบแดด เล่นน้ำ เล่นเรือ ตกปลา บริเวณใกล้เคียงยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจอีกหลายแห่งเช่น เกาะทงแบก เกาะโอยูกโด ทัลมาจิลลึลล์ สวนสน น้ำพุร้อน สนามกอล์ฟ และร้านอาหารทะเลรอบๆ หาด

หาดกวางอันลี อยู่ใกล้ตัวเมืองแถบนัมซอนดง หาดยาว 1.8 กม. บริเวณหาดกว้างขวาง ทรายสะอาด ตลอดแนวชายหาดมีร้านอาหาร บาร์ คาเฟ่ เรียงรายหนาแน่น เหมาะสำหรับมาพักผ่อน เดินเล่น ว่ายน้ำ และเล่นกีฬาทางน้ำทุกชนิด

หาดซงจอง เป็นชายทะเลเล็กแห่งหนึ่งสุดเขตปูซานเลยหาดแฮอุนแดไปไม่กี่กิโลนัก หาดไม่ยาวนัก แต่โค้งสวยและทรายสะอาด ปลายหาดมีสวน

พฤกษชาติบนเนินสูง รมรื่นด้วยสวนสน ไทรย้อย และไม้ดอกนานาชนิด เป็นจุดชมวิวกว้างไกลสุดสายตา ริมฝั่งมีร้านอาหารปลาติบมากมายชวนลิ้มลองอาหารทะเลสดๆ ทุกชนิดพอขึ้นจากเรือประมงก็นำมาทานทันที

ส่วนพวกที่ไม่ชอบมาขายทะเลก็มีเพราะกลัวแสงแดดที่จัดจ้าและผู้คนที่คลาคล่ำบนชายหาด เลยหลบร้อนไปเดินป่าปีนเขาเล่นน้ำในแม่น้ำลำธารที่เขายอุทยานและวัดบนภูเขาที่รมรื่น เย็นสบายและธรรมชาติแวดล้อมงดงาม เช่นที่อุทยานงูดุชาน อุทยานแจงแด วัดบอมอซา วัดแนววันซา และวัดยงกุงซา เป็นต้น

แห่งแรกที่ยากแนะนำคือ อุทยานงูดุชาน เป็นสวนสาธารณะกลางเมืองตั้งอยู่บนเนินเขาสูงจากระดับน้ำทะเล 49 เมตร อากาศจึงสดชื่นเย็นสบายในบริเวณสวนรมรื่นด้วยไม้ดอกไม้ใบที่ปลูกประดับและตกแต่งงดงาม มีที่นั่งพักผ่อน ที่เดินเล่นออกกำลังกาย มีสิ่งก่อสร้างสวยงาม เช่นนาฬิกาดอกไม้ขนาดใหญ่สามารถดูเวลาจริงได้ หอระฆังใหญ่รูปปั้นมังกรถือแก้วคริสตัลซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งความรุ่งเรืองของเมืองนี้ มีพลับพลาแปดเหลี่ยมสีแดงตั้งตระหง่านอวดสถาปัตยกรรมที่เป็นแบบดั้งเดิม มีพิพิธภัณฑสถานน้ำกว่า 200 ชนิด และที่สำคัญยิ่งก็คือ มีอนุสาวรีย์ท่านนายพลยี ผู้ปกป้องเกาหลีจากการบุกรุกของญี่ปุ่น ถ้าอยากชมเมืองปูซานจากเบื้องสูงก็ต้องขึ้นหอคอยปูซานที่อยู่ในสวนนี้ จะเห็นตัวเมืองโดยรอบทั่วทุกทิศๆ เป็นเมืองที่ภูเขาโอบล้อมเป็นขอบนอก ถัดเข้ามาเป็นตึกรามอาคารสูงหนาแน่นที่อยู่ระหว่างภูเขาและทะเล หอคอยสูง 120 เมตรจากห้องกระจกชั้นบนสุดสามารถมองเห็นทิวทัศน์ได้กว้างไกลถึงเกาะชูชิมาของญี่ปุ่นในวันที่อากาศดี ผู้เขียนมาเที่ยวที่สวนงูดุชานและขึ้นชมวิวนหอคอยหลายครั้ง ได้เห็นทัศนียภาพทั้งกลางวันและกลางคืนที่สวยงามแตกต่างกัน เมื่อใครมาเยี่ยมก็พามาที่นี่ก่อนเสมอเพื่อให้ภาพเมืองปูซานทั้งหมดก่อนจะพาไปชมจุดที่น่าสนใจอื่นๆ ที่อยู่ใกล้เคียง เช่น นัมโพดงกวางบกดงและตลาดคุกเจซึ่งเป็นย่านธุรกิจใหญ่

ที่จอแจที่สุดในปูซาน เป็นสวรรค์ของนักช้อปปิ้ง มีสินค้าทุกชนิดจำหน่ายในราคาที่ต้องรองกันได้ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่า ตลาดทงแดมุน หรือ ตลาดอิแทวอนในกรุงโซล

ใกล้ๆ นัมโพดง มีตลาดอาหารทะเลขนาดใหญ่ที่มีชื่อเสียงรู้จักกันไปทั่วโลกคือตลาด “ซากัลชิ” จำหน่ายอาหารทะเลทุกชนิดทั้งสดๆและแห้งมากมาย ตลาดอยู่ติดกับทะเล เมื่อเรือประมงเข้าเทียบฝั่งตอนเช้ามืด จะมีการซื้อขายปลาและอาหารทะเลอื่นๆ กันอย่างซุหลมุนุ่นวายมีชีวิตชีวา แก้วริมฝั่ง มีร้านขายปลาติบเรียงรายเป็นสวรรค์ของนักบริโภคของติบๆ ได้ทานสดๆ ทันทีเมื่อขึ้นจากทะเล ทานปลาติบจิบโซจุเหล่าเกาหลี ก็เรียกได้ว่าถึงปูซานแล้ว ผู้เขียนเองตอนแรกก็กลัวๆ กลัวๆ แต่เพื่อนชอบพามาเลี้ยงคะยั้นคะยอให้ลองชิม บัดนี้ติดใจแล้วเลยทานบ่อยๆ เพราะกินปลาติบแบบเกาหลี ไม่เหมือนที่ใดในโลก ทั้งชนิดของปลาและวิธีการกิน

อีกแห่งที่ไม่ควรพลาดในการเที่ยวปูซานหน้าร้อนก็คือ อุทยาน “แจงแด” เป็นอุทยานที่อยู่ปลายเกาะยองโด อีกฝั่งหนึ่งของปูซาน บริเวณอุทยานกว้างขวางรมรื่น มีไม้ดอกไม้ประดับงดงาม ส่วนที่ติดทะเลเป็นหน้าผาสูงห่างจากพื้นน้ำเบื้องล่าง 150 เมตร ลมจึงพัดแรงทำให้เย็นสบายในหน้าร้อน มีทางเดินรอบๆ หน้าผาเพื่อชมทิวทัศน์ในทะเลที่กว้างไกล จะเห็นประการการ เกาะ เรือเดินสมุทร เรือประมง และทะเลญี่ปุ่นอยู่ลิบๆ ไกลออกไป

การเที่ยววัดในฤดูร้อน ชาวเกาหลีก็นิยมมากเช่นกัน เพราะทั้งได้ทำบุญ และพักผ่อน หรือจะไปพักผ่อนอย่างเดี๋ยวกก็ได้ วัดพุทธส่วนใหญ่สร้างบนเขาจึงแวดล้อมด้วยธรรมชาติที่งดงาม รมรื่น อากาศสดชื่นเย็นสบาย มีลำธารน้ำใสไหลเย็นจากยอดเขาลงมาเบื้องล่าง บางแห่งก็เป็นน้ำตกและโขดหินเหมาะสำหรับไปเล่นน้ำ เดินเที่ยว หรือกางกระโจมพักผ่อนกัน เที่ยววัดที่เกาหลีเหมือนไปปิกนิก ไปกันทั้งครอบครัวก็ได้ นำอาหารไปทาน หรือไปทำที่นั่น หรือซื้อทานแถวๆ วัดก็ได้

ชายทะเลแสนแดด สวยงามและมีชื่อเสียงที่สุดของเกาหลี

อุทยานริมหน้าผา “แทองแด” มรดกทางธรรมชาติที่แปลก
และทำท่าย อยู่ปลายเกาะยงโด อีกฝั่งของปูซาน

สวณยงดูชาน แหล่งพักผ่อนหย่อนใจ และร่วมทำกิจกรรมต่างๆ ของชาวปุษาน

ผู้เขียนได้ไปเที่ยววัดในฤดูร้อนสองสามแห่ง รู้สึกประทับใจมาก ได้กราบพระ ทำบุญ เดินขึ้นเขา ที่ยวชมบริเวณรอบๆ และได้เดินท่องน้ำในลำธารได้ ความรู้สึกสบายกายและสบายใจ วัดแรกที่อยากกล่าวถึง คือ **วัดบอมมอซา** เป็นวัดพุทธที่ใหญ่และเก่าแก่ สร้างตั้งแต่ ค.ศ. 678 สมัยอาณาจักรซิลลา มีศิลปะวัตถุและโบราณสถานจัดเป็นสมบัติแห่งชาติอยู่หลายอย่าง เช่น โบสถ์ใหญ่ที่สร้างด้วยไม้ที่ประดิษฐานพระประธานซึ่งสร้างด้วยไม้เช่นกันมีสถาปัตยกรรมแบบเกาหลีดั้งเดิมยุคซิลลา เจดีย์หินสามชั้น โคมหินเป็นต้นบริเวณวัดมีธรรมชาติแวดล้อมงดงาม เพราะวัดตั้งอยู่ทางตะวันออกของภูเขาคิมจองทิวทัศน์โดยรอบจึงเป็นป่าไม้เขียวชอุ่ม ป่าไผ่ ลำธาร น้ำตก น้ำพุ ไชตหิน เหมาะแก่การมาเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจคลายร้อน วัดบอมมอจัดเป็นพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติแห่งชาติแห่งที่ 176 ของเกาหลี

วัดพุทธอีกแห่งหนึ่งที่คนนิยมไปเที่ยวมากในหน้าร้อนก็คือวัดแนวันซา **วัดแนวันซา** หรือ วัดภิกษุณี

เป็นวัดเก่าแก่สวยงาม สร้างมานานกว่า 1500 ปี เป็นวัดสำหรับพระผู้หญิง ผู้หญิงเกาหลีมีสิทธิ์บวชได้เท่าเทียมชาย ถือศีล 327 ข้อเท่ากัน วัดสร้างอยู่บนเขา กลางป่าที่บึงค่อนข้างลึกลับ แต่บรรยากาศร่มเย็นและเงียบสงบ โบสถ์ใหญ่แดงจอนประดิษฐานพระพุทธรูปทองคำและสองอัครสาวก กุฎี หอนั้น หอศึกษาพระธรรม สร้างแบบสถาปัตยกรรมดั้งเดิมดูมั่นคงและสง่างาม มีลำธารน้ำใสไหลจากยอดเขาระยะทางหลายกิโลเมตรสู่เบื้องล่างจนถึงหน้าวัด สองข้างลำธารเป็นป่าโปร่งและทางขึ้นวัดชันนานกันไป ผู้คนมากมายมาเที่ยวพักผ่อน เล่นน้ำในลำธาร จับจองพื้นที่เพื่อกางกระโจมพักผ่อนกัน

ส่วนวัดที่มีทำเลเหมือนสถานที่ตากอากาศ เพราะอยู่ริมเขาติดทะเลก็คือ **วัดยงกุงซา** วัดยงกุงเป็นวัดพุทธที่งดงามอีกแห่งหนึ่ง อยู่ทางตะวันออกของปูซาน เลยชายทะเลเชิงจงไปเล็กน้อยในเขตคิฉุงกุนาเป็นวัดที่ตั้งอยู่บนเนินเขาติดทะเล บางส่วนยื่นล้ำเข้าไปในทะเล บริเวณวัดแบ่งเป็นสองส่วน มีสะพานหินเดินข้าม

วัดพุทธกุงซา มีสถาปัตยกรรมงดงามเป็นมรดกโลกอยู่ที่เมืองเคียงจู

พระปฏิมาทองคำในแดงจอนวัดแว่นชา, เมืองย้งซาน

พระพุทธรูปปฏิมาสูงใหญ่ประดิษฐานเด่นตระหง่านอยู่บนเนินสูงสุด ทิวบริเวณวัด ร่มรื่นด้วยไม้ใหญ่และไม้ดอกนานาพรรณเบ่งบานสะพรั่งส่งกลิ่นหอมอ่อนๆ ไปทั่ว ลมทะเลพัดเฉื่อยฉ่ำทำให้อากาศเย็นสบาย มีที่นั่งพักผ่อนและมีลานโซดหินยื่นไปในทะเล เป็นจุดที่ยืนรับลมชมทิวทัศน์ได้กว้างไกล

ยี กวาง ชู กวีเกาหลี่ แต่งบทชมวัดนี้ จารึกไว้บนแผ่นหินหน้าวัด ผู้เขียนถอดความเป็นภาษาไทยว่า

“ลมรววยรินกลิ่นผกาตลบสวน
แสงจันทร์นวลแจ่มฟ้าพาเคลิ้มฝัน
ทะเลงาม ภูเขาสวย อยู่ด้วยกัน
ฤๅสวรรค์ชะลอลงยงกุงซา”

3... ฤดูใบไม้ร่วงที่เกียงนัม

ประเทศเกาหลีมี 9 ภูมิภาค (โด) เกียงนัมเป็นภูมิภาคทางตะวันออกเฉียงใต้ส่วนปลายสุด คำเต็มคือ เกียงซางนัม-โด ภูมิภาคนี้มีธรรมชาติ

สวยงามทั้งภูเขา ทะเล และป่าไม้เขียวชอุ่มดูอุดมสมบูรณ์ ไม่แห้งแล้ง เมื่อนั่งรถยนต์หรือรถไฟผ่านไปย้งเมืองต่างๆ จะเห็นภูเขาสองข้างทางที่มีป่าไม้ขึ้นหนาแน่นเขียวขจี สดชื่นตายิ่งนัก

พอถึงฤดูใบไม้ร่วง ตั้งแต่ปลายเดือนตุลาคม เป็นต้นไปทั่วทั้งผืนป่าและขุนเขาจะงามสล้างสะดุดตา เพราะใบไม้ทั้งหลายนับแสนนับล้านใบจะค่อยๆ เปลี่ยนสีจากเขียวเป็นเหลือง น้ำตาล แดง ดำ คล้ำและนานาสะพรั่งไปทั่วทั้งป่าเขาก่อนที่จะร่วงหล่นไร้ใบ เมื่อฤดูหนาวย่างกรายมาถึง บรรยากาศยามนี้ช่างงดงามบรรเจิดตายิ่งนักป่าทั้งปาราวกับถูกย้อมสีต่างๆ ดูฉูดฉาดบาดตา ถูกแต้มแต่งละเอียดเป็นหย่อมๆ เขียว แดง คล้ำ น้ำตาล สลับกันไป ใบที่แก่จัดหมดอายุขัยก็ทยอยร่วงหล่นปลิวปลิวลงมากองทับถมซ้อนทับคลุมมิดผิวดินสายลมหนาวที่เริ่มโอบโอบมาเป็นระยะพัดเอาใบไม้ใบแล้วใบเล่าหลุดจากขั้ว ลอยแคว้งคว้างในอากาศแล้วร่วงลงไปกองรวมกับเพื่อนๆ ที่รออยู่ก่อนแล้ว ช่างเป็นภาพที่งดงามแต่ชวนเศร้าสะเทือนใจ

ในเมืองปูซาน ความงดงามของใบไม้หลากสี ในฤดูนี้ก็พบเห็นได้ทั่วไปตามสองข้างถนนหนทาง สถานที่ต่างๆ ที่ปลูกต้นไม้มาๆ เช่น อุทยานและวัดบนภูเขา แต่ถ้าอยากชมบรรยากาศที่บรรเจิดตระ

การตาของฤดูใบไม้ร่วงอย่างเต็มอิ่มแล้ว ก็ต้องไปชมทัศนียภาพในป่าเขาที่มีต้นไม้นานาพันธุ์หลากหลายพรรณ ผู้เขียนมีโอกาสได้ไปสัมผัสบรรยากาศและสีสันในฤดูใบไม้ร่วงหลายแห่งด้วยกัน

ใบไม้สีสวยในบริเวณพิพิธภัณฑสถานปูซาน

เมื่อปลายเดือนตุลา ผู้เขียนได้ไปเที่ยววัดพุทธเก่าแก่อีกแห่งหนึ่งซึ่งตั้งอยู่ริมเชิงเขาเขตเมืองมีเรื่อง ชื่อวัด**เพียวซุง** วัดนี้ค้นพบเมื่อ ค.ศ. 829 โดยภิกษุชาวเวียงจันทน์ ชาวเกาหลี ทัศนียภาพแวดล้อมวัดในฤดูใบไม้ร่วงยามนี้ ใบไม้เปลี่ยนสีมากแล้ว ทว่าป่าเขาจึงตระการตาด้วยสีสันเจิดจ้า แดง เหลือง คล้ำน้ำตาล ส้มและน่านากระจ่ายไปทั้งบริเวณ ภายในวัดเพียวซุงแห่งนี้ มีสิ่งก่อสร้างที่มีศิลปะเก่าแก่แบบดั้งเดิมอยู่มากมายเช่น โบสถ์ที่ประดิษฐานพระพุทธรูปปฏิมา เจดีย์หิน โคมหิน กุฏิ อาคารศึกษาพระธรรมและพิพิธภัณฑสถานของวัด ซึ่งมีจิ๋วของภิกษุซุ่มของผู้สร้างวัดนี้เก็บรักษาไว้ นอกจากนี้ในบริเวณวัด มีแอ่งน้ำจากภูเขาที่ใสเย็นสะอาดไว้ให้นักท่องเที่ยวได้ดื่มกินชื่นใจ นอกจากรั้ววัดโดยรอบ ด้านหนึ่งเป็นป่าไผ่เขียวชอุ่มเรียงรายไปตามเนินสูง อีกด้านเป็นป่าโปร่งมีไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ขึ้นเป็นแถวเป็นแนวทั่วไป อีก

ด้าน มีลำธาร น้ำตก และทุ่งกว้าง มีที่สำหรับให้พักผ่อนหรือกางกระโจม

วัดเพียวซุงเป็นวัดที่มีทำเลงดงามมาก เมื่อยืนอยู่ในวัดแล้วมองไกลออกไป จะเห็นทิวเขาสลับซับซ้อนโอบล้อม อยู่เบื้องหลังเหมือนฉากละคร และท่ามกลางสีสันของฤดูใบไม้ร่วงยามนี้ วัดเพียวซุงแลดูงดงามสะอาดอย่างน่ามหัศจรรย์

ในตอนกลางเดือนพฤศจิกายน ผู้เขียนโชคดีอีกครั้งที่ได้ไปเที่ยววัดพุทธเก่าแก่ใหญ่โตและสวยงามมากอีกแห่งหนึ่ง วัดนี้ชื่อ **“ทงโดซา”** อยู่บนเขาของฮี ในเขตยงชานกุน อยู่ห่างปูซานไปไม่ไกลนัก ขับรถประมาณหนึ่งชั่วโมง พอได้มาชมวัดทงโดซา ก็ได้บทสรุปโดยไม่ต้องสงสัยเลยว่า เป็นวัดที่สวยงามและสง่างามที่สุดท่ามกลางบรรยากาศของปลายฤดูใบไม้ร่วง ใบไม้ที่แก่จัดพร้อมที่จะร่วงหล่นเปลี่ยนสีเข้มฉูดฉาด เหลือง แดงคล้ำ น้ำตาล คละเคล้ากันไป ป่าทั้งปาราวกับถูกย้อมสี ทัศนียภาพของธรรมชาติแวดล้อมช่างงามบรรเจิดตาอย่างยิ่งนัก

บริเวณรอบๆวัด มีอาณาเขตกว้างขวางคลุมเนินเขาหลายลูก มีทางสำหรับให้รถแล่นวนเวียนชมสถานที่ต่างๆ ได้โดยรอบ มีคนไปชื่นชมความงดงามตื่นตาของธรรมชาติยามนี้มากมาย บันทึกภาพแห่ง

ความทรงจำไว้เป็นที่ระลึก ก่อนที่ใบไม้สีเขียวจะร่วงหล่นเหลือแต่กิ่งก้านไร้ใบในฤดูหนาวที่กำลังจะมาถึงในเดือนหน้า แต่ขณะนี้อากาศก็เริ่มเย็นลงมากแล้ว ภาคเหนือของประเทศอุณหภูมิต่ำกว่าจุดเยือกแข็งบางแห่งมีน้ำค้างแข็งและหิมะตกแล้ว

ใบไม้หลากสีเจ็ดห้าห้าป่าเขาบริเวณวัดเพ็ญซุงซา, เมืองมีเรียง

ใบไม้ร่วงที่วัดทงโตซา, เมืองยังซาน

“ทงโดซา” เป็นวัดพุทธเก่าแก่ขนาดใหญ่และสำคัญหนึ่งในสามวัดของภูมิภาคเกียงนัม (อีกสองแห่งคือ บอมอซา และ แฮอินซา) สร้างโดยพระภิกษุซาจังเมื่อ ค.ศ. 646 สมัยอาณาจักรซิลลา วัดตั้งอยู่บนเชิงเขา ทางเข้าวัดจากถนนใหญ่จึงเป็นทางคดเคี้ยวขึ้นเนิน ในบริเวณวัดมีรินชันทา มีลำธาร ไชดหิน น้ำตก มีสะพานโค้งข้ามลำธารหลายแห่ง สิ่งก่อสร้างอยู่เรียงรายกันไปขนานกับลำธาร แดงจอนที่เป็นโบสถ์ใหญ่สร้างด้วยไม้เป็นที่ประดิษฐานแท่นบูชาที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ส่วนพระปฏิมาประดิษฐานอยู่ในโบสถ์เล็กๆ ซึ่งเรียงรายอยู่รอบๆ วัด อาคารมีสถาปัตยกรรมหลังคารูปตัวที ที่หาดูได้ยาก นอกจากนี้ยังมี เส้าหิน เจดีย์หิน โคมหิน กุฏิ และพิพิธภัณฑที่เก่าแก่สวยงามเช่นวัดพุทธอื่นๆ

ทงโดซา ยามนี้เย็นตระหง่านโดดเด่นอยู่ท่ามกลางสีสนอันบรรเจิดของฤดูใบไม้ร่วงงดงามยิ่งนัก ผู้เขียนได้ประทับใจชมความงามของวัดนี้ไว้ในนิราศปูซานว่า

งามใบไม้หลากสีที่บนต้น
งามใบหล่นเกลื่อนกองหนองสถาน
งามเจดีย์โบสถ์ประตูดุตระการ
งามลำธารไหลเขาลำเนาไพร
ป่าทั้งป่าเจดจ้าวรายล้อมสี่
เหลืองแดงมีส้มชมพูสุดไส
ที่หล่นร่วงกองถมทับซบซ้อนใบ
ชวนเศร้าใจไว้ชีวิตต้องปลิดปลิว...

4... อ่ำลาเมื่อหมันต์

เวลาผ่านไปรวดเร็วราวติดปีกบิน พอเข้าเดือนธันวาคมก็เริ่มต้นฤดูหนาวและจะยาวนานไป

จนถึงกุมภาพันธ์ของปีถัดไป ฤดูหนาวที่เกาหลีอากาศหนาวจัดมากอุณหภูมิเฉลี่ยศูนย์องศาเซลเซียสหลายพื้นที่อุณหภูมิต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง หิมะตกหนักทางภาคเหนือ คลุมทั่วป่าเขาและในตัวเมืองบางเมือง บางครั้งหิมะถล่มทับเส้นทางสัญจร ทำให้การคมนาคมลำบากและอันตรายมาก จึงต้องปิดสถานศึกษาในช่วงสองเดือนคือมกราคมและกุมภาพันธ์

ปูซานเป็นเมืองชายทะเล ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ส่วนปลายสุดของคาบสมุทรเกาหลี แม้อุณหภูมิในช่วงฤดูหนาวจะต่ำกว่าทางภาคเหนือเล็กน้อยแต่ก็หนาวเย็นเยือกเพราะลมพัดแรงมาก ในอดีตเมื่อ 20 ปี มาแล้วเมืองปูซานเคยมีหิมะตกบ้าง 2 - 3 ครั้ง แต่ไม่มากเหมือนที่อื่นๆ ฤดูหนาวที่นี้อากาศค่อนข้างแปลก บางวันแดดแจ่ม บางวันมีดีดร์มแต่ก็หนาวเย็นไม่แตกต่างกัน บางวันฝนตกช่วงเช้าหรือเย็น บางทีก็ตกทั้งวัน ผู้คนต้องรู้จักระวังรักษาสุขภาพให้ดี ต้องให้ร่างกายอบอุ่นอยู่เสมอ ต้องสวมใส่เสื้อผ้าที่กันหนาวได้หลายๆ ชั้น กลุ่มศิระหรือสวมหมวกกันลม สวมถุงมือ ถูงเท้านุ่มหนา มิฉะนั้นร่างกายจะเย็นเฉียบ ถ้าเป็นหวัดกว่าจะรักษาหายก็ใช้เวลาจนถึง 40 วัน ลูกศิษย์ของผู้เขียนหลายคนลาป่วยบ่อยๆ เพราะเป็นไข้หวัดต้องเข้าโรงพยาบาล ผู้เขียนเองก็ทุกข์ทรมานมากกับอากาศหนาวที่นี้ เมื่อออกนอกอาคารต้องห่อหุ้มร่างกายให้อบอุ่นมิดชิดตั้งแต่ศิระจรดเท้า วันไหนสวมเสื้อน้อยกว่า 5 ชั้น หวัดจับทันทีเพราะเป็นโรคภูมิแพ้อยู่แล้ว น้ำมูกใสๆ จะไหลไม่หยุด ตามเนื้อตัวบางแห่งเช่น ริมฝีปาก ฝ่ามือ สันเท้าและบริเวณผิวหนังจะเป็นผดผื่นและแตกเป็นขุย เพราะอาบน้ำร้อนจัดจนผิวแห้ง ต้องชโลมครีมและโลชั่นเพื่อให้ผิวชุ่มชื้นอยู่เสมอ

มหาวิทยาลัยบูรพาภาษาและกิจการต่างประเทศในเดือนธันวาคม

ต้นซากุระไร้ใบที่ถนนอุอามดง, นัมก, ปูซานในฤดูหนาว

ผู้เขียนเมื่อแรกมาที่นี่เป็นปลายเดือนกุมภาพันธ์ ก็เจอสภาพแบบนี้พอถึงเวลาจะกลับเมืองไทยเป็นต้นฤดูหนาวก็เจอสภาพเดิมอีก ยังไม่สามารถปรับตัวได้จนแล้วจนรอดจึงอ่อนแอทั้งร่างกายและจิตใจ บรรยากาศรอบๆ ข้างก็แห้งแล้งต้นไม้ที่เคยผลิดอกออกใบสวยงาม ก็ยืนต้นแห้งโกร๋นไร้ใบชวนให้สลดหดหู่ใจยิ่งนัก

ในฤดูหนาว ผู้คนมักอยู่แต่ในอาคารบ้านเรือนที่มีเครื่องทำความร้อนไม่ค่อยออกไปเที่ยวไหนกันมากนัก เว้นแต่พวกนักท่องเที่ยวที่ชอบท้าทาย นิยมไปเล่นสกีและปีนเขาที่ปกคลุมไปด้วยหิมะซึ่งมีอยู่มากมายในเกาหลี พื้นที่กว่าสองในสามของประเทศเป็นภูเขาหิมะขาวโพลนเป็นทัศนียภาพที่งดงาม ถ้าท่องเที่ยวในฤดูนี้ จะได้สัมผัสบรรยากาศที่ท้าทายและตื่นเต้นหลายอย่าง นอกจากการเล่นสกีและปีนเขาดังกล่าวแล้ว สามารถชมทัศนียภาพจากที่สูงด้วยการนั่งกระเช้าไฟฟ้าระหว่างยอดเขา อ่างน้ำพุร้อน น้ำแร่ และร่วมเทศกาลหิมะซึ่งมีการแข่งขันสลักน้ำแข็งประติมากรรมรูปร่างต่างๆ ที่ประดิษฐ์จากหิมะ เป็นต้น

สถานที่ที่มีชื่อเสียงน่าท่องเที่ยวในฤดูหนาวมักเป็นทางภาคเหนือของประเทศและพื้นที่ที่ไม่ติดทะเล เหนือสุดคือ กังวันโด มีอุทยานแห่งชาติชอรักซาน (Soraksan National Park) ที่สวยงาม มีภูเขาชอรัก ซึ่งได้ชื่อว่า “ภูเขาหิมะ” (Snowy Mountain) สูงเสียดฟ้า (1,708 เมตร) นักท่องเที่ยวนิยมมาปีนภูเขาหิมะ เดินป่า เล่นสกี และชมทิวทัศน์ที่งดงาม อ่างน้ำพุร้อนซึ่งทำให้หายหนาวและยังรักษาโรคได้หลายชนิด

อุทยานแห่งชาติอีกแห่งหนึ่งที่น่าสนใจในฤดูหนาวก็คือ อุทยานแห่งชาติชิริซาน (Chirisan National Park) มีพื้นที่ติดต่อกัน 3 ภูมิภาคคือ ซอลลาบุกโด

ซอลลันมโด และเกียงซางนัมโด ภูเขาชิริมียอดเขาสูงๆ ถึง 20 ยอด ยอดสูงที่สุด 1,915 เมตร ทุกยอดถูกหิมะปกคลุมหนาแน่นขาวโพลนส่องแสงเป็นประกายวาววับในท้องฟ้าจึงได้ชื่อว่าเป็นหนึ่งใน “ดาวแห่งภูเขาของเกาหลี” (Star of Korean Mountain) นอกจากนี้ บริเวณรอบๆ เขายังมีบ่อน้ำพุร้อน วัดโบราณที่เก่าแก่สวยงามน่าชมอีกหลายแห่ง

ทางเหนือของปูซานก็มีอุทยานที่สวยงามอยู่ที่ท่ามกลางธรรมชาติน่าเที่ยวคืออุทยานแห่งชาติคิมจอง (Kumjong National Park) อุทยานทอดตัวยาวไปตามแนวเขาคิมจอง มีป่าสนอายุกว่าร้อยปีและมีหน้าผาสูงชันรูปร่างแปลกๆ มีรถกระเช้าลอยฟ้าให้ขึ้นชมทิวทัศน์ของปูซานจากที่สูง ที่นี่ยังมีบ่อน้ำพุร้อนทงแน (Dongnae Hot Spring) ที่มีชื่อเสียงมาตั้งแต่สมัยอาณาจักรซิลลา น้ำพุร้อนที่นี้อุดมด้วยแร่ธาตุหลายชนิดเช่น โซเดียมและแมกนีเซียมคลอไรด์ เป็นต้นอาบแล้วหายหนาวเป็นปลิดทิ้งและทำให้สุขภาพดี บ่อน้ำพุร้อนอีกแห่งที่มีชื่อเสียงในปูซานคือ บ่อน้ำพุร้อนแฮอุนแด น้ำที่นี้มีเกลือแร่มากเหมาะสำหรับรักษาโรคผิวหนังและผู้สูงอายุ

ฤดูหนาวที่เกาหลีปีนี้อากาศหนาวจัด เริ่มหนาวมาตั้งแต่ช่วงปลายฤดูใบไม้ร่วงในเดือนพฤศจิกายน อุณหภูมิเฉลี่ยราว 5 - 6 องศาเซลเซียสในช่วงธันวาคม - มกราคม ที่กรุงโซลและมณฑลกังวันโดหิมะตกหนัก แม้ที่ปูซานก็มีหิมะตกในช่วงกลางเดือนมกราคม ทั้งที่ไม่เคยตกมานาน 20 ปีแล้ว อุณหภูมิลดลงถึง -17 องศา เพื่อนของผู้เขียนที่ปูซาน ส่งข่าวมาบอกด้วยความตื่นเต้นเพราะผู้เขียนกลับเมืองไทยตั้งแต่ปลายธันวาคมแล้ว เลยยอดเห็นหิมะตกที่ปูซานก่อนกลับไทย อากาศที่ปูซานก็หนาวจัดราวศูนย์องศาและลมพัดแรงมาก ผู้เขียนแพ้ความเย็นจึงเป็นหวัดงอมแงม หมอที่รักษาบอกว่าควรผ่าตัดแผ่นกั้นในจมูกออกเพราะมันบวมและใหญ่ผิดปกติทำให้

หายใจไม่สะดวก ผู้เขียนกลัวมากคิดว่ากลับประเทศไทยที่มีอากาศร้อนคงหายใจไม่ยอมผ่าตัดเพียงแต่ไปพ่นรูจมูกและลำคอทุกสองวันก็ค่อยังชั่วหายใจสะดวกขึ้น ประจวบกับเป็นช่วงปิดเทอมฤดูหนาว 2 เดือน มกราคม - กุมภาพันธ์ เลยถือโอกาสเดินทางกลับประเทศไทย

ผู้เขียนอำลาเกาหลีเมื่อหมันต์หลังจากได้พำนักอยู่ในประเทศนี้สิบเดือนพอดี ตั้งแต่ 24 กุมภาพันธ์ จนถึง 27 ธันวาคม ปี 2000 ผู้เขียนกล่าวได้อย่างเต็มปากว่าอยู่ประเทศนี้มีความสุขและทุกอย่างทุกสิ่งทีประสบพบเห็นจะตราตรึงอยู่ในความทรงจำตลอดไป

